

(65)

209

ORACIO SUPLICATORIA

A LA VERGE SANTÍSSIMA DELS DOLORS,

PERA ALCANSAR UNA BONA MORT.

Maria dolorosíssima, mare de bondat y de misericordia; jo, indigne fill vostre, me presento devant de Vos, ab cor contrit y humiliat, per encomanarvos la última hora de la mia vida, y lo que després de ella se me espera.

Quant los meus peus ja frets trobantse sens moviment, me advertirán que la carrera de aquest mon está ja per acabarse: ¡Verge de dolors! ajudaume.

Quant las mias mans trémulas ja no podrán tenir lo sant Cristo, y lo deixarán caurer en lo llit en que estaré agonisant: ¡Verge de dolors! animaume.

Quant los meus ulls entelats ja y vidriosos no podrán véurer mes vostra santa Imatge, per estar moribundos: ¡Verge de dolors! il-luminaume.

Quant los meus llabis frets y convulsos pronunciarán per última vegada ab molta dificultat y pena vostre santíssim Nom: ¡Verge de dolors! assistiume.

Quant la mia cara desfigurada causarà llástima als quem circuhirán, y mos cabells estarán tots mullats ab lo suor de la mort: ¡Verge de dolors! assistiume.

Quant la mia imaginació estarà ofuscada de las congoixas mortals, y mon esperit temerós de la recliíssima justicia, á la vista de las mias culpas: ¡Verge de dolors! aconsolaume.

Quant lo meu cor debilitat dels dolors de la mia última malaltía, estarà oprimit y fatigat dels esforços que haurá fet contra los enemichs de la mia salvació: ¡Verge de dolors! alentaume.

Quant los meus parents y amichs estarán prop de mi, contemplant la mia última agonía, y vos invocarán á mon favor: ¡Verge de dolors! ohiulos piadosa.

Quant perdut ja lo us de tots mos sentits, lo mon estarà acabat per mi, y arribará lo últim moment de la mia vida: ¡Verge de dolors! amparaume clementíssima.

Quant la mia ànima eixirà de aqueixa vall de llàgrimas; se separará de aqueix mon cos, y tindrà que comparéixer devant de aquella Majestat divina: ¡Verge de dolors! acompanyaula ab vostra dulsura.

ORACIÓ.

¡O Maria plena de dolors! ja que tant vos compadesquereu del home, quant per haver mort á la gracia, lo vegéreu estés en lo fatal llit de la culpa, y privat de la herencia felís de la gloria; ¿será possible que deixeu á un fill vostre (cridat per Vos á aquesta santa Congregació) quant lo veuréu al últim de la sua carrera? Nó, Mare amorosa; no es per vostras entanyas de amor desamparar al qui ab Vos se ampara: donchs, Mare dolorosíssima, ara per á las horas me entrego tot á Vos; suplicantvos rebeu la mia ànima pera presentarla á vostre santíssim Fill, á fi de ques digne col·locarla á la sua dreta, ahont puga regnar y ser felís ab vostra companyia per los sigles dels sigles. Axí sia.

Ara se dirán set Ave Marias y un Gloria Patri per alcansar la gracia.

